

for, at den Lønningsforhøielse, som i Fjor ansaas for berettiget, ikke kom tilstede.

Dinesen: Det Reelle ved Lønningslovforlaget i Fjor var selvfølgelig dets Indhold; det Formelle var, hvorvidt det skulde staa paa Finantsloven eller i en særlig Lov. Det ærede Medlem sagde, at vi kunde havt det saa nemt i Fjor, idet han tilbød at stemme for Forlaget, naar vi vilde lave det; men de Herrer kunne nu have det saa meget nemmere, idet Krigsministeren har tilbudt at komme med et Forslag, som de ikke behøve selv at lave, men kun at stemme for. Jeg stemmer for det Tillæg, hvorom der her er Tale, uagtet jeg vilde finde det rigtigere, at man knyttede det til Lønningsforlaget, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) har omtalt; men jeg skal dertil kun sige, at man skulde kjende Flertallet her i Salen daarlig, om det ikke maatte lykkes det at træne denne Sag saaledes, at det vil være høist tvivlsomt, om der vil komme Noget ud af den ogsaa i Aar.

Formanden: Jeg maa dog gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at det er en uberegtiget Insinuation imod anderledes Tænkende, at de skulle have til Hensigt at forhale Sager, der blive Thinget forelagte.

Dinesen: Det vilde glæde mig allermost, om jeg skulde have taget feil.

Berg: Jeg skal efter, hvad der er passeret mellem den høitærede Formand og det ærede Medlem, ikke komme ind paa at røre videre ved det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesens) Uvoldenhed. Jeg skal med Hensyn til en Bemærkning, der faldt fra det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Oct. Hansen) om, at der ikke er eet Medlem, der kunde falde paa at mene, at Finantslovens Betydning kunde lide et Skaar ved, at man satte den Paastand op, at den ikke havde Gøne til at bære et aarligt Tillæg til Embedsmændenes Lønninger, gjøre ham opmærksom paa, at ikke blot eet Medlem, men Flertallet i denne Sal var af den Formening ifjor Foraar, og jeg skal sige til, at det er min Overbevisning, at det var fuldstændig berettiget. (Oct. Hansen: Det var ikke det, jeg sagde!) Nei! Det ærede Medlem sagde ikke det, jeg sagde, men det ærede Medlem sagde det, jeg impdegif. Naar det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb) siger, at det er ønskeligt i militær Henseende at sætte Soldaterne paa Knap Kost og Læring, for at de kunne vænnes til Lævelighed og saaledes lettere kunne møies med de Forhold, som de maa bevæge sig under i Krig, saa skal jeg paa ingen Maade modstige denne Betragtning; men det forekommer mig, at, dersom den er rigtig levende hos det

ærede Medlem, maa den forpligte ham til at søge endru en Forandring indført i Lønningsloven, der skulde gaa ud paa et Forbud imod, at Noget nød Mere, end han kunde faae for sin Lønning; Mutter maatte ikke have Lov til at sende Soldaten Skinke og Fatter ikke Penge, og ingen Borger maatte understaa sig i at kreditere de Bedkommende Noget omhelst, medens de laa i Tjenesten, ligesom det ogsaa, naar de kom ind i Tjenesten maatte undersøges, hvem der havde Mynt paa sig. (Afbrudelse af Sagb.) Vi have vel ikke Lov til at føre private Samtaler; ellers skulde jeg gjerne svare det ærede Medlem. Jeg indser ikke rettere, end at det ærede Medlem ikke vil naae sin smukke Hensigt med den æstetiske Afholdenhed, han forlanger af Soldaterne, derved, at en vis Procent ikke er istand til at skaffe sig det Nødvendige, naar alle Andre, ifølge den efter hans Mening mangelfulde Lovgivning, der eksisterer i den Retsning, kunne leve efter Omstændighederne ved Privathjælp mere eller mindre flot. Jeg vil derfor raade ham til, at hvis han vil have sin Betragtning rigtig gjort gyldig, saa stiller han Forslag i den Retsning. Hvorledes det kan gjennemføres i Birkeligheden, har jeg nu ikke den Indsigt i, som det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem dernæst omtalte, at vi skulde overlade til Regjeringen at sørge for de den underordnede Embeds- og Bessillingsmænd, idet den var deres naturlige Forsvarer, at det Regelmæssige var, at Regjering forlangte og vi bevilgede, saa vil jeg med Hensyn til dette Sidste erklære mig enig med det ærede Medlem. Jeg vil sige: Det er det konstitutionelt Naturlige, at Regjeringen forlanger og vi bevilge med visse Undringer. Men for at naae det konstitutionelt Naturlige, maa vi have en Anerkjendelse af det parlamentariske Krav først, ellers vil det blive Følgen, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brig), som afbryder mig, vil se, at de Interesser i Samfundet, enten de angaa Personer eller Forhold, som hans Venner sætte høist, ville blive tilfredsstillede ved Regjeringens Forlangende, og det, hvad enten hans Venner ere i Mindretal eller i Flertal, hvorimod de mangfoldige andre Interesser i Samfundet, som skulde dyrkes med samme Omhu, i Følge det ærede Medlems konstitutionelle Grundfætning ville blive enten aldeles udyrkede eller dog noget stedmoderlig behandlede, en ganske naturlig Følge af Regjeringens Farve. Mød derfor med det parlamentariske Kravs Anerkjendelse og Gjennemførelse, og vi ville være fri for mange Undringsforslag og Behandlinger af Rettefærd i Rigsdagen, som vi nu have. Selvfølgelig ville vi da faae en langt friskere og livligere politisk Tilværelse baade i og udenfor Rigsdagen. Med denne Forklaring er jeg enig med det ærede Medlem, men i ørigt er det naturligt, at vi ere ligesaa vel kaldede til at være naturlige Forsvarere for det, der i og for sig er ret og rigtigt, som den høitærede Regjering.